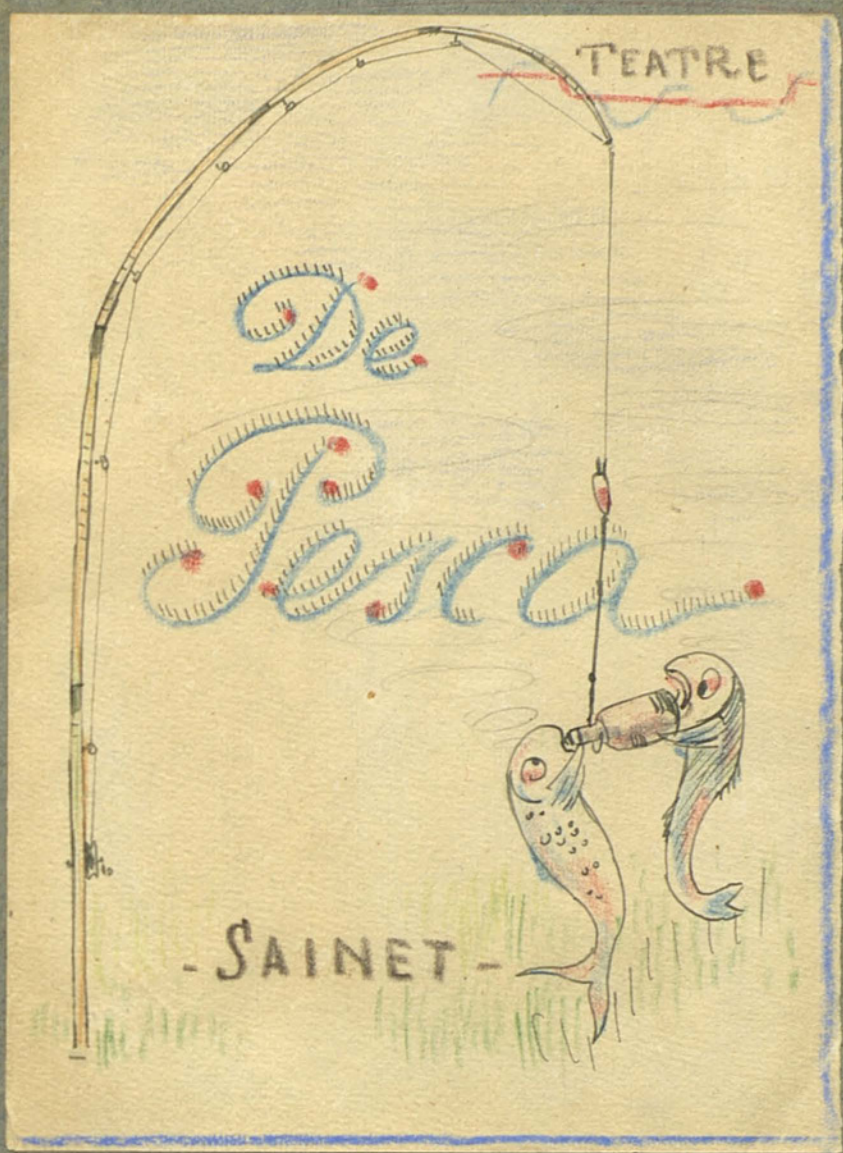

De Pesca

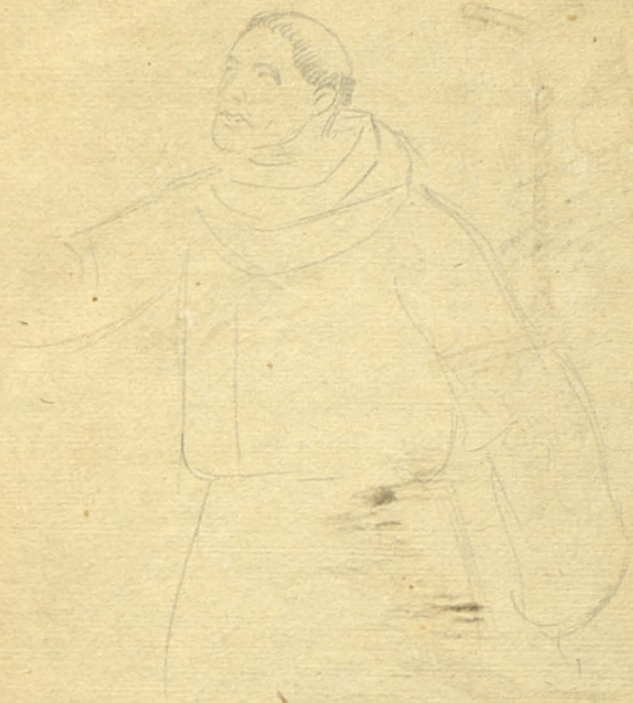

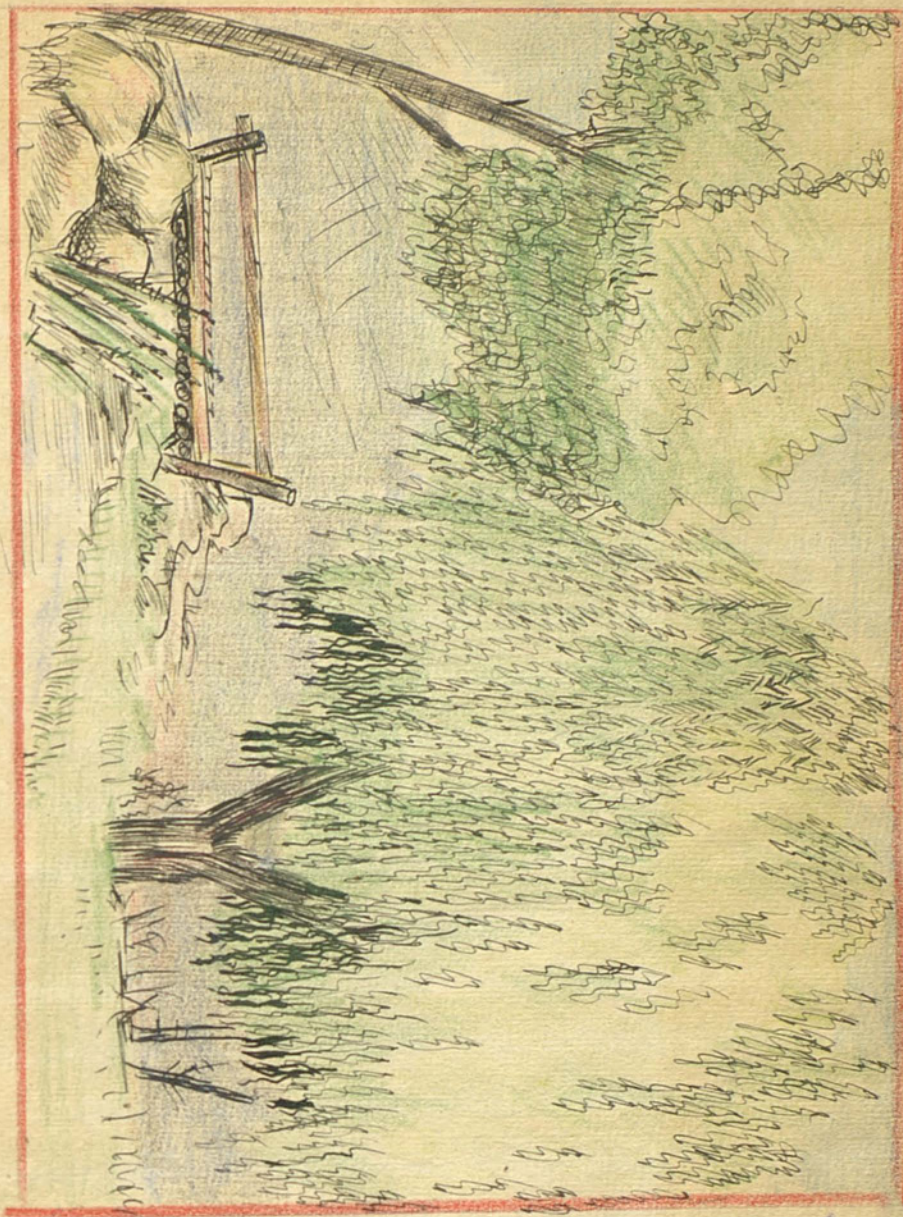
agost 1940

ES

PROPIETAT

...Però molta
proprietat, eh?...

DE PESCA (Decoració)

J. Vallverdú
40
S. Martí H.

DE PESCA

Esboç de sainet en un cuadro

Personatges.

Senyor Roig professor aficionat. Gasta humor.

Senyor Ramón ... pescador conscienc.

Senyor Quim ... pintor, músic etc... etc... (pobre segun)

Pascualet "vago" d'ofici, encara que no ho sembla.

Domingo ... guarda (la "autoridaz")

Garriga

Sánchez

Manel

Estudiants amb lótes

les de la llei.

Pepeta filla de Quim. Un "pimpollo"

Quitèria ... muller de Pascualet. Un "esperpento".

- Decoració -

Una salzereda ambivota. De primer terme centre a esquerra fons figura que hi corre un rierol, una cèquia més pròpiament. A dretes en segon terme centre i primera esquerra. Al fons, pel damunt de la cèquia hi passa un pontet. L'ora al matí d'un dia de Maig. Començ que es senten els rassinjols, o bé les ^{últimes} granotes.

Dreta i esquerra : de l'espectador.

Escena I

(El senyor Ramon, assegut a una cadira plegable té la canya als dits i espera que piquin. De la pipa que duu a la boca surt fum de tant en tant. Té una altra cadira plegable al costat. Al cap de poc entra el senyor Roig 1° dieta amb la canya a l'espátula i xiulant una aïre popular.)

Roig.- Carai, sempre Ramon, deia haver vingut aviat.

Ramon.- No, encara no han picat.

Roig.- Qui diu?

Ramon.- Que encara no han picat. Que potser m'ha via preguntat altra cosa?

Roig.- Si, deia si ha vingut aviat.

Ramon.- Ah, si. A les set ja era aci. Dispensi, pero ja sap que ni m'estic una estona callat, les orelles em fan figa.

Roig.- Ai carai! Ara que diu figa! Tingui. N'he dut mes que diu que s'hi agafen com els pardals al resc. Provi-les.

Ramon.- S'apreda. Però no s'accepta. (Treu la canya)
Dede que penso, vint emprant aquesta pasta i no crec en l'eficacia dels altres experts.

Roig.- Perdoni, pero jo no veig que ni'agafi gaires

amb la seva pasta.

Rauvin. - Però jo sóc un pescador conscient. I vorté
què n'agafen gaires amb els seus esquers?

Roig. - Cap, això és veritat. Res, que a vorté no
s'el pot convèncer.

Rauvin. - Ohist! No cidi tant, que fugirien els
peixos.

Roig. - Qui vol dir que no han fugit ja? (es
disposa a pensar tot cantant)

Rauvin. - Per Déu, canti el "Danubio Azul" si
per cas! Tingui seguit en aquesta cadireta.

Roig. - Ah, vorté sempre tan altruista. (perques)
Mirat i rebutat, sempre Rauvin, nosaltres
dos nou els veterans d'aquest lloc. Hi
fa tant de temps que venim, que ens
pídem considerar successors directes
de Sant Pere. Encara que aquest i tin
vingui també el temps Quim, ja no
hi té la nostra afició.

Rauvin. - Ah, no; a quell pensa per necessitat.
(lequeixen esperant que piqui. Per segona
deta compareix Pasquallet, que començava a
ve vestit de "nou.")

Escena II

- Pasquallet.- Deu els guard...
- Roig.- Bon dia tingui.
- Pasquallet.- Pesquem, veritat?
- Ramon.- Li sempre. (amb una mirada de carbons)
- Pasquallet.- I... qui pesquem, ries pot saber?
- Roig.- (requint-li la beta) Del que es presenta.
- Pasquallet.- I... piquen?
- Ramon.- Sempre men, euretiri's i faci el favor de no molestar a un parell de pescadors consaats.
- Pasquallet.- És que jo no molesto...
- Ramon.- És que ja estem tips de ximpler "mirons"!.
- Roig.- Miri, sap que pot fer? Agafi una canya i faci'us companyia. (li dona una canya)
- Pasquallet.- Ja... ja en viuria hi, ja, no cregui...
- Roig.- Dous home, hegués començat per aquí!
- Pasquallet.- I qui hi fico a l'au, pobre de mi?
- Roig.- Ah, en això sí que no et puc complaure. Faine jaques figures.
- Pasquallet.- He sentit a dir que n'hi han que pesquen amb uns cues...
- Ramon.- Hum!
- Roig.- Veura. Busquin per aquí. De cues s'en tro

4
ven per tot arreu. Sempre Ramon, té l'espera
vadora?

Ramon... Hura! (Treu una paleta i li dona)

Roig... Prengui això

Pasquallet... Gràcies. (amb la pala a les mans es dirigeix a cavar, quant entra el guarda Domingo)

ESCENA III

Dits: Domingo.

Domingo... "¡Saludos y buenos."

Roig... Hola, Domingo. Com va anar el "simonismo"?

Domingo... "Muy bien. Me harté de bailar en el "Ateneo Cultural-Recreativo"."

Roig... Ai, caram.

Domingo... "Bueno, el caso es que han venido ordenes severísimas y habrán Vds. de ahuecar. No se puede pescar."

Ramon... ¡Miente feu aquest soroll rai! No li cal tenir por.

Domingo... (descobrint a Pasquallet) "¿Qui hace Ud.?"

Pasquallet... Qui, jo?

Roig... No li faci cas, sempre d'allò...

Pasquallet... Pasquallet.

Roig... Doncs sí, Domingo, el sempre Pasquallet.

està fent ...

Panxanat. Si, estic fent ...

Roig. ...Està fent investigacions arqueològiques.

Domingo. "Bueno, yo no sé lo que es eso, pero aqui no se puede cavar."

Roig. Vinga, vinga, Domingo: flex emorzat?

Domingo. "No, tenor."

Roig. Doncs, no parlem en dejí. No us noteu la llocca seca? (Domingo s'anima) Eixien, que due me Rioja d'aquell...

Domingo. "Esto ya me gusta más." (J. deixant l'esperici de l'autoritat agafa l'ampolla, seu en un recó on no faci nosa i l'home beu, beu ... i quant s'hiagi d'adormir ja avisarem)

Roig. Ven, home, que va que és bo?

Domingo. "Ja ho veu"

Roig. (a Ramon) Ja li tinc la vida presa, tino, que em resulta un xic car de vinassa.

Ramon. Huh! El que veig és que no pescaré avui amb tanta gatsara!

Roig. Uii, senyor Ramon, hi han moltes maneres de pescar!...

Ramon. Jo només en sé una. La del pescador conscient.

(Pasualet continua aixecant mis terra que un escuadri de cavalleria) Lucara no trova cues, vosté?

Pasualet.. No, senyor; per ara, res.

Domingo.. "Esto es vida." Hip! (singlotant)

Roig.. Vinguí, vingui, que li donaré una pella rínga!

Pasualet.. No, que això de no tenir cues, em pica...

Roig.. Sempre he sentit dir que era al revés.

Pasualet.. No, em pica l'amor propi. J no pararé fins a trovar-me!

Roig.. Doncs, vagi sent.

Escena IV

Dits ; Quim amb canya.

Quim.. ...I bona hora.

Roig.. Carau senyor Quim, que t'ha ben aprofitat! Són prop les nou

Quim.. Vaig estar tocant tota la nit a l'Ateneo Culti-Recreativo.

Roig.. Ah, si? En Domingo li va fer "l'agamas", veritat, Domingo? (Aquest rouca) Carau, s'ha adormit!

Quim.. Què, com va això senyor Ramon?

Ramon.. Segui, segui i calli; que això aviat

semblarà el mercat d'Hostafrancs!

Roig... (Per Domingo) Ai caram, no sabia que tinguis tant de poder el meu vinet

Pascualet.. No ha dit que era Rioja?

Roig.. No veu que ell és de Logroño? Si li dic que era vi de Segarra, a hores d'ara encara en beuria.

Pascualet. I això, que és més flúix? (requieix casant)

Roig.. No, es que el vi de la pàtria li deu dolços records...

Pascualet. Entesos, i s'adorna com una marmota.

Quiu.. (a Roig) Qui és aquest comparsa?

Roig.. (bair) El senyor Pascualet. Un ximple que no ha pescat mai però per a que calés li he deixat una canya.

Quiu.. Ah, be' be', (En primer terme tira la canya)

Roig. I que com tu va el negoci?

Quiu.. A mi? Ai fill, miris, l'un dia tocant a l'Ateneo, l'altre fent d'home-annunci o pintant caricatures per les festes majors, un vaig passant la vida amb la meua filleta...

Roig.. Filleta! ~~Quina~~ diu que és molt petita!

Pascuallet... Res, em dono (reixuga la suor i s'asseu) Donem
la pelleringa.

Roig... Cinqui. (li dona la pell d'una figa)

Pascuallet... Gràcies. (ara els treballs hi són per a posar-la)

Quiu... Una filla de disset anys; Una "pinupollo".
No tinc altra ambició que guanyar-me
la vida per a donar-la als "toros".

Ramon... Hum!

Roig... Què hi és aficionat?

Quiu... Molt. En els meus bons temps... Quins temps
eren aquells!... Allò eren "corrides"! Ara
tot s'ha perdut!... Com a record d'aquella
època fins als cues "poso divisa"! (tot riure)
Miri (li ennuya un peu)

Roig... Oi, oi. Doni una cinteta al coll. Vosté a
pesar de tot, encara té l'humor.

Quiu... d'humor i la gana és el que em costa
més de perdre a n'a mi.

Pascuallet... (a Ramon, després de suar una estona) Qui vol
posar l'esquer a l'au?

Ramon... Hum! Com es coneix que no ha vist mai
cap canya, vosté!

Pascuallet... No? De petit m'heu vaig fer un tip a doc

tiua, i de gran...

Roig.. - Ah, de gran també?

Pascuallet.. - De gran no gaire... algunes vegades.

Ramon.. - (serios) La dona potser?... Tinguí ja està; (li dona l'au i Pascuallet tira ca canya)

Pascuallet.. - Ho ha encertat ben bé.

Ramon.. - Natural. Sóc un pescador conscient.

Pascuallet.. - No, dic que ho ha encertat, que és la dona. Ara que, com que li planto cara... (important)

Roig.. - Sí, res, aigua.

Pascuallet.. - No aigua, sí. Perquè en quant li he plantat el "resto" m'en vaig a la taverna i tasto la "caña" en el bon sentit de la paraula. (transició) (tots piquen)

Ramon.. - (perell) Huum! No m'ha agradat!...

Roig.. - Avui no piquen.

Quiu.. - El sol prou. I creïquina que ja deu ésser hora d'anar a esmorzar.

Ramon.. - Huum!

Roig.. - Mirat i debatut ja en sou de rucs. Donem esmorzar als peixos estant nosaltres dejunys

Quiu.. - Oh, el dejuni és una gran cosa. És com que soi home de molts oficis, el practico sovint

i m'hi he hagut de freqüentar. Veu? Avui suposo que tindrè bon esmorzar. Va tocadeta d'ahir...

(Pel pont passen Garriga Manuel i Sàndez)

Garriga -- Guaita, guaita, pesquen!

Sàndez -- Pesquen!

Manuel -- Oi, oi, veritat. Pesquen.

Ramon -- Plaga estudiantil? Heuu! Plequen!

Roig -- (als estudiants, fent papallones amb la mà) Flota macos!

Manuel -- Ja venim, ja. (Mutis fons dreta)

Pascuallet -- Qui ets corneix?

Roig -- No veu que sóc professor? Em faré respectar.

(Entren 1ª dieta Garriga, Manuel i Sàndez)

Escena V

Dit i els estudiants

Garriga -- Ja som allí ou pesquen! Mira quin ou que durou (per Domingo) Oh, i té la botella a les mans.

Roig -- Garriga, sou rosaltres?

Garriga -- Nois, el senyor Roig!

Manuel }
Sàndez } Com està senyor Roig?

Garriga -- No sabia que fos pescador, senyor Roig!

- Manel - Ai, caram, sempre Roig!
- Roig - Prou, prou, que em fareu posar vesuell!
- Ganiga - Si ariveu a saber que era aci, fem venir tota la classe en pes.
- Roig - Campaners! No j'es queu, vosaltres?
- Ganiga - Qui, nosaltres? No veu que els estudiants sempre anem peixos?
- Guin - "Si es broma, puede pasar"...
- Ganiga - Vol callar, home? No passa de xisto...
- Manel - Y fluixet! (Tot riuen) (Domingo emet un ronc que sembla un 'claxon')
- Rauon - Sempre Roig, ja plego! Aci no es pot pescar!
- Roig - Que diu, home de Deu!... Miri el Domingo ni l'ha pescat! (Riallada)
- Ganiga - Esta de la broma, avui, sempre Roig.
- Roig - (a Rauon) El que li deia abans, li han moltes maneres de pescar. En Domingo ens n'ha ensenyat una.
- Manel - Nois, mireu qui ve! (Pel port passa tota apenarada la Pepeta - Dura un cistell)
- Ganiga - Posat hi be Manuel!
- Sanchez - Audia nois! (aneglant-se la corbata)

Quim. - Ep, ep, "altants"! Que això que ara
ve' està patentat!

Ganiga. - Vosté? Tan vell?

Roig. - És son pare, ganigarús!

Ganiga. - Ai, dispensi'm!

Escena VI

Dits i Pepeta.

Pepeta. - Bon dia tinguin, Papà! (li fa un petó)

Ganiga. - Quins petó! (El senyor Ramon acaba d'esmorzar)

Sàndez. - M'ha arribat a l'ànima!

Quim. - Hola, filleta! El percais me s'impura...
Que em dussis?

Pepeta. - Una mica de cada cosa.

Quim. - Això és les. (Ho trenca i després de pegar queira
lada diu:) Si són servits?...

Ganiga. - Que aprofiti.

Roig. - Gràcies, sóc vegetariana!

Manel. - I me be'!...

Roig. - Au be' taule'. (Pepeta s'enretira i s'entrebanca
amb en Domingo) (Els 4 pecadors requirien percaut)

Pepeta. - Ai, ai, quin home!

Ganiga. - (ara intervé) No tingui por, no morsega.

Pepeta. - Ai, ai, qui és graciós, vosté!

- Ganiga. Qui vol dir que no?
- Manel. Encara no el coneix prou.
- Pepeta. Oh, encara no el coneix gens.
- Ganiga. Sóc en Ganiga, estudiant.
- Pepeta. Ah, no pesca?
- Ganiga. Noies bufones, si.
- Pepeta. I no n'ha trobat cap?
- Manel. (apart) No, ja tireu!
- Ganiga. Si, una.
- Sanduz. Veis que havia de contestar!...
- Ganiga. No va al ball, vosté? Perquè no crec haver-la vist mai enlloc.
- Pepeta. Estic tancada els diumenges.
- Ganiga. (amb post queeres) Fou el drac guardià?
- Pepeta. (signant-li quin) És aquell.
- Ganiga. (botnant-se l'americana) Ah, doncs hi vaig!
- Manel. Aparteu les criatures!
- Pepeta. No, no hi vagi! Qui li farà el sopar, si no?
I qui endresarà la casa, pobre papà? Tant que treballa... De totes maneres, ja tinc un gramòfon i els pens se n'en van sols.
- Ganiga. Doncs no els perdi, perquè diumenge

matèix la vell dur a ballar.

Pepeta.. Uí, no corri tant! (Sequeixen parlant baix)

Manel.. (a Jaundez) Noí, això està eugegat!

Saunders.. Sí, sí. (Ganiga: Pepeta mutis passejant) (Silenci)

Domingo.. (singlotant) Hip... Hip!...

Manel }
Saunders } lluna!... (li prenenta botella i beuen)

Roiq.. (tombant-se) ¡Ara! Xiimplés! Demà ho diré al Director! Que feu, veure? Singal'ampolla ací!

Saunders.. Sí, que la parella s'en ha anat! (Mutis amb l'ampolla).

Quim.. (tombant-se) Ai, caram, on és la nena?

Manel.. (fent mutis) Ara l'arrem a rescatar!

(Pep pot passar passejant Pepeta i Ganiga)

Ramon.. Miri-se'ls!

Pascualt.. Quim, made més bonic! Així esteu amb la dona!

Quim.. (caiant-li la baba) Diable de criatura!...

Roiq.. (donant estrebada a la canya) Ya el tinc!

Quim.. El qui? (Roiq tren un peix)

Ramon.. Ja duc el salabret!

Pascualt.. Què és gros! Que no s'escapi!

- Ramon.. (avant-mi) Tingui, tingui.
- Roig.. Vosté mateix.
- Ramon.. Gràcies. (el tren) Maco. Maco per que xi.
- Roig.. Afafat amb figa, sempre Ramon! (el dona)
- Ramon.. (tornant a son lloc) Sí, però jo ...
- Roig.. Oh, vosté és un pescador conscient. (Tots tornen als seus llocs. Pausa) Veu? jo també he pescat!
- Ramon.. Hiuu!
- Quim.. Ya està. (acaba d'emorzar. Pausa)
- Pascualt.. Ai ai!
- Quim.. Què té?
- Pascualt.. Ai, ai, que tinc cues! (aixecant-se esperat)
- Ramon.. Ja ho veu, Y abans tant que els cercava.
- Pascualt.. Ai ai! (posant-se les mans al ventre)
- Quim.. (signant-li un arbre) Cuiti, home, ací al darrere!
- Pascualt.. És inútil, ja m'ha vist!
- Roig.. Qui l'ha vist?
- Pascualt.. La dona! (amb un crit esganifós)

Escena VII

Dits i Quitèria primera esquena amb una canya.

- Quitèria.. Hola, bufo!
- Pascualt.. Quitèria, per favor! Jo et juro!... (Va reculant cap al fons i ella per l'altra banda d'amenaça)

Quitèria... No em fins res... arrastat ! Mal home !

Pascuallet... (dende el fons) Quitèria !

Ramón... Plauti-li cara !

Quitèria... Vosté calli ! (li dóna un cop al cap)

Ramón... Uiv, què és això? El seu marit no havia vist mai una canya i vosté vol impedir que aprengui a pescar pobret !

Quitèria... No? Ja li ho contarà el president del sindicat d'emblau quinadors. Sempre em fuig d'estudi ! (anant cap al fons)

Ramón... Senyora ! Jo sóc un pescador consc...

Quitèria... (altre cop de canya) Calli-li he dit ! (El senyor Ramón cau a l'aigua. Ei, ho fa veure !)

Ramón... Ai, que em mulló !

Quini... (anant-li amb Sr. Roig) Perquè s'hi posava ?

Quitèria... No t'escaparàs lladre, no ! (Pascuallet munta fons dreta i ella l'acuidava) Criminal ! Assa-rri ! Perdulari ! "Negrero" ! (salta el riu i es senten cops de canya.)

Ramón... Ai, ai ! (el trenen de l'aigua)

Roig... (després de fer-lo seure) Veu, pobre Senyor Pascuallet ! Ja ha pescat també !...

Ramón... M'ha mullat ! M'ha mullat ! (Quini

li fa vent; Roig li frega els polsos)

Roig.- No farà res. Una renucladeta.

Ramón.- (drint els ulls) On sóc?

Roig.- "Comnigo, vida mi'a! No temas!"

Ramón.- (aipecant-se) Vagi al botavant!

Quien.- Carau, si que li ha passat aviat.

Ramón.- (tornant a seure) Si, només ha estat el "sopcoís"!
Pero... pegar-me a mi! A mi! A un pescador
conscient! (als crits es desperta Domingo i creient
que es tracta d'un atac i hi posa)

Domingo.- "Fuera! Fuera!" (Clava una nata a quien
que el deixa tort)

Roig.- Tingui compte home, que el senyor s'ha desmai-
mat!

Domingo.- "Caramba, perdone!" (torna a seure)

Quien.- (apantant-se el datell) També he pescat jo!

Ramón.- Yo també! (mirant-se els pantalons)

Roig.- U que em dol, el pobre senyor Pascualet!

Quien.- Do que si el president del sindicat d'emblau
quinadors li fa veure també la causa
està lluit!

Roig.- No, home. Vol dir que el tornarà a investir
de la bronja!

(Pel pont veuen Ganiga i Pepeta i s'aturen mirant l'aigua)

Quim.. Ah! Fixin-se!

Roig.. Ara! Aaaaaaara!

Rauois.. Que té? Gana potser?

Roig.. No, home no. És que m'he dit a mi mateix:
No t'eu aniràs d'ací sense haver vist una
bona pesquera! (rignant la paella) Y Déu
m'ha escoltat! Au, sempre Quim que s'el
felicita!

Rauois.. Igualment. (Vae pregant les camps)

Quim.. Gràcies. No sé com anirà el dinar avui.

Roig.. Calli, home. Que té' la vellesa assegurada.
En Ganiga està a punt de fer-se enginyer.
Y voté, sempre Rauois, s'en preocupa de
que hi han moltes maneres de pescar?

Rauois.. Jo només en coneix una. La del pescador
conscient! (Mutis ben digne)

Roig.. D'ong fis de la consciència i de la seva pasta!
Que no ve sempre Quim?

Quim.. (rignant a Domingo) En voldria vejar del
clatellot.

Roig.. Au, va, que avui és felix, home.

Quim.. Oh, però el clatell em cou!

- Roig.- Està bé. Vagi-se'm (Mutis Roig) Fareu justícia
(pega una puntada de peu a Domingo)
- Domingo.- "Rediez!" (s'aixeca d'un bot)
- Roig.- (tot fent mutis i rient) Ja està perdurat!
- Domingo.- (grataut-se el darrera) "Y pa' eso tanto dormir?
Lo que es otra vez como no me traigas
"lágrima Cristy" !..."

Telo'

José Pellucchi
1940

S. Martí de Maldá 9 agost 1940.

* Rellegida l'obra a l'octubre del mateix any,
el seu autor la trobà ben bona.

* Novament rellegida al llarg de l'any 1941,
l'autor li començà a trobar defectes.

* El vuit de juliol del mateix 1941 li semblà
bastant dolenteta.

* L'autor creu que es guanyaria més bé la
vida sense fer comèdies.

esthècia

Nota de l'autor.

omir?

Aquesta obra, que a ben segur tindrà
 ressonància mundial, temps a venir,
 fou rumiada d'un sol cop mentre
 son autor esperava pacientment que els
 senyors barbs es decidissin a mossegar
 el ric que ja feia estona s'entrenava
 per a les properes convocatòries de
 busos de l'armada.

40,

any,

Pots contar, -diren-, pots contar si
 devia suar, per a rumiar l'obra, o allò
 que ell en diu obra!

1941,

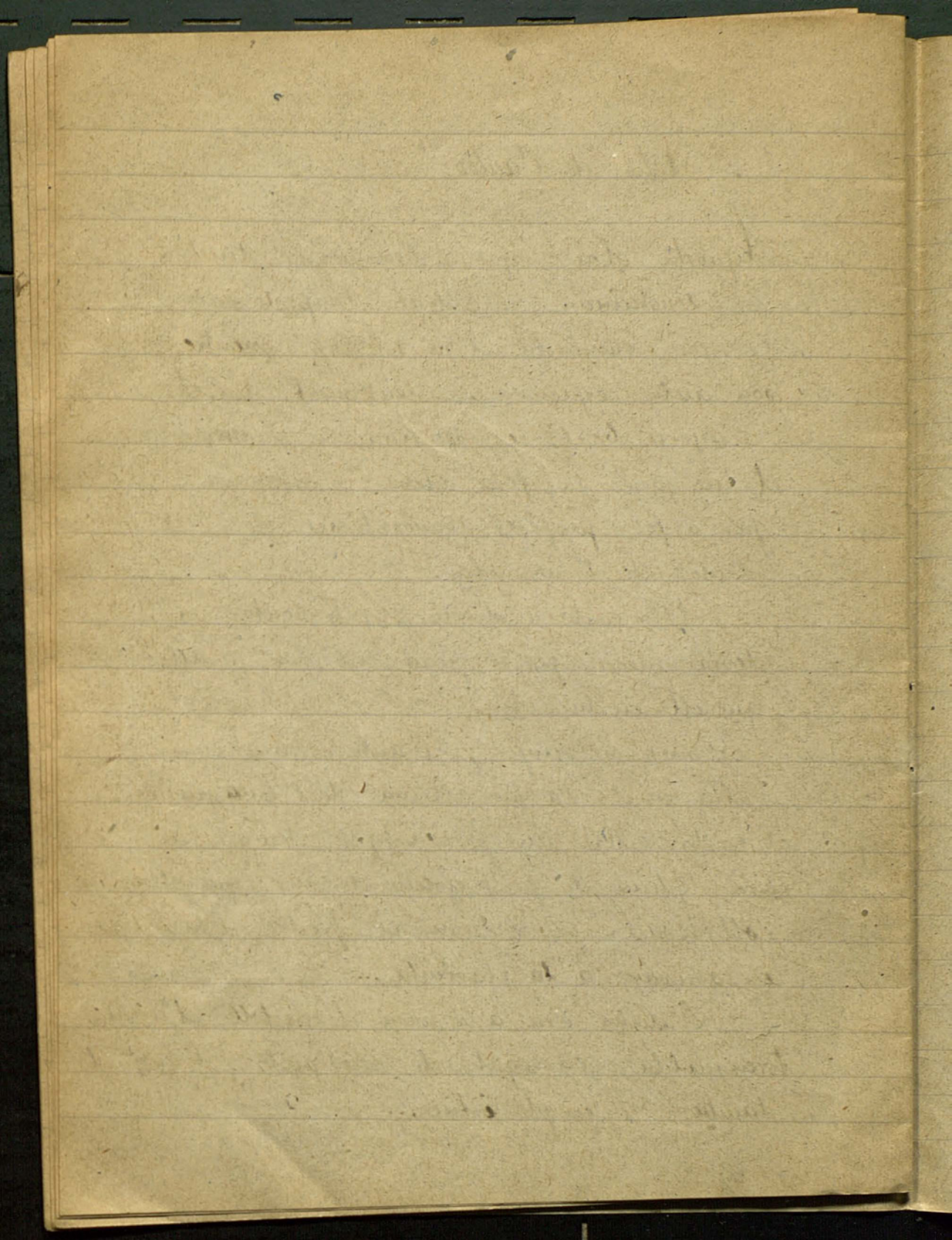
Dones sí senyor; l'autor, mentre
 jugava amb la fina lliura de l'imaginació
 el contour dels seus personatges tenia la
 cara plena de fines gotetes de suor que s'escomien
 coll avall per a tornar-se fredes, glaçades,
 en arivar a la clavicula...

ubla

la

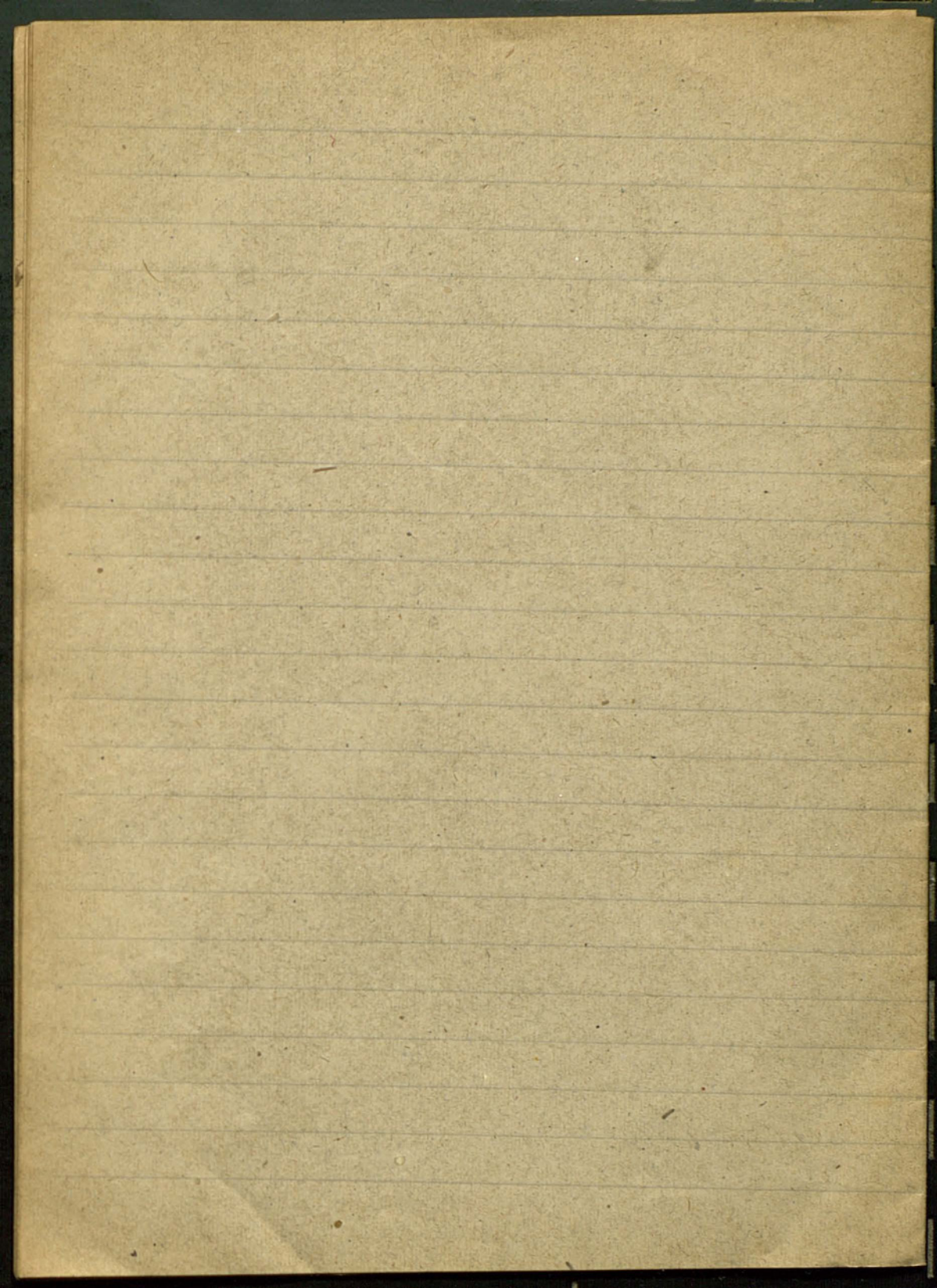
L'autor era a la vora d'un toll d'aiguà
 tranquil·la, carregat de mosquits, tranquils
 també, i en ple estiu...

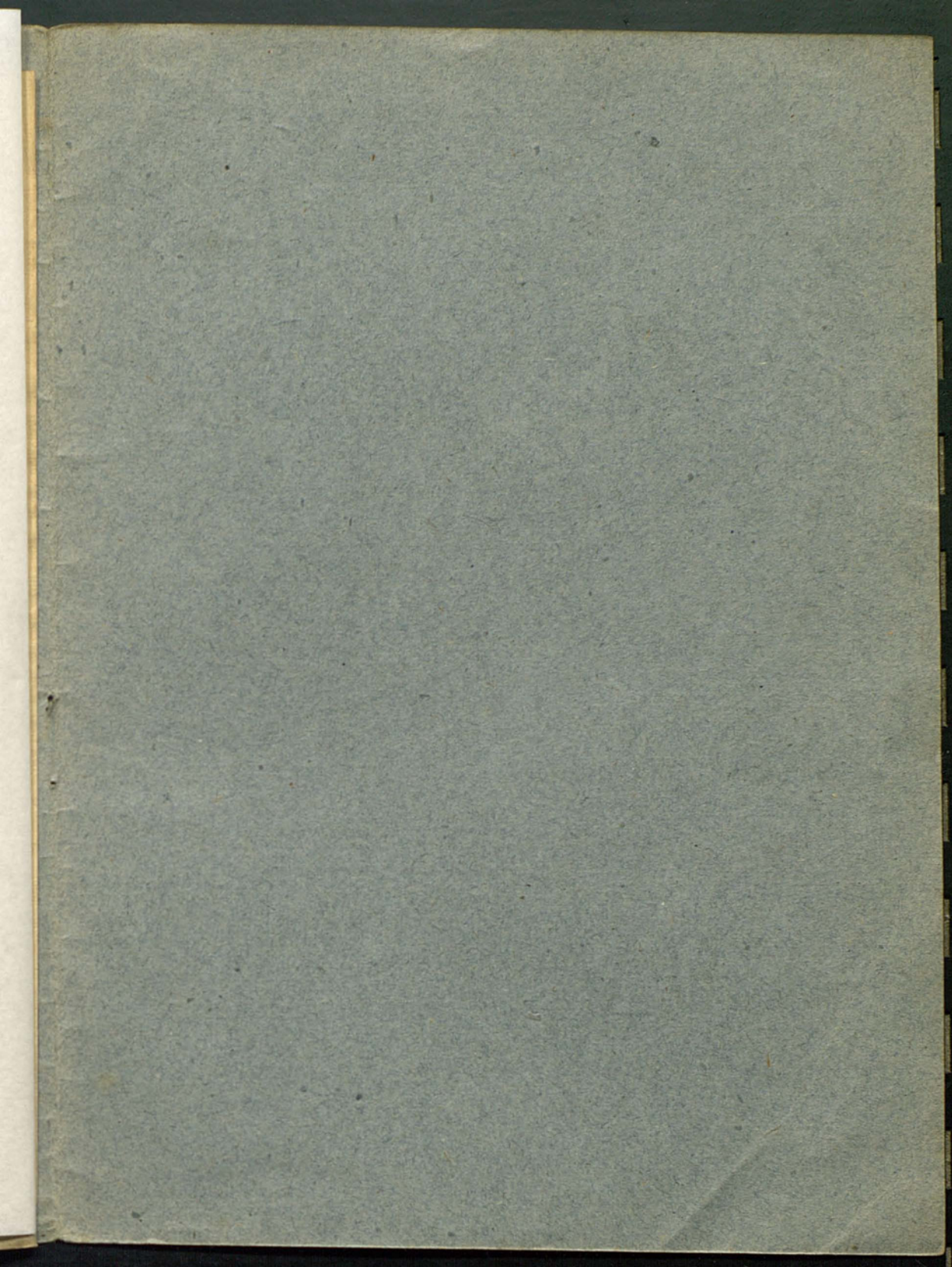
Octubre 1940.

a

re

74/0